

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 12. europaudvalgsmøde

Dato: torsdag den 16. december 2021

Tidspunkt: kl. 12.30

Sted: vær. 1-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Christoffer Aagaard Melson (V), Kim Valentin (V), Alex Ahrendtsen (DF), Katarina Ammitzbøll (KF) og Jens Rohde (KD).

Desuden deltog: Klima,- energi- og forsyningsminister Dan Jørgensen og miljøminister Lea Wermelin.

L Punkt 1. Konferencen om Europas fremtid

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 2. Drøftelse af fælles konference med regeringen om Mercosur-aftalen
EUV alm. del (21) – bilag 155 (programudkast)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 3. Modtagelse af deputation fra Synergi vedr. energieffektivitetsdirektivet

KOM (2021) 0558

KOM (2021) 0558 – bilag 2 (henvendelse af 13/12-21 fra SYNERGI)

Synergi

Bestyrelsesformand Bendt Bendtsen

Politisk konsulent Sofie Høyer Christensen

Bendt Bendtsen: Vi vil godt give et tidligt signal, fordi klima-, energi- og forsyningsministeren forelægger forhandlingsoplæg og får mandat i dette udvalg forud for forhandlinger i EU. Vi er glade for, at Danmark er et grønt foregangsland, og i dag har vi valgt at bruge vores krudt på EED (energieffektivitetsdirektivet) i udvalget. Det er ikke nogen hemmelighed, at der er en kæmpe symfoni af grønne forslag undervejs i EU, som også rammer Danmark på et tidspunkt.

I og med at vi er et grønt foregangsland, vil vi gerne komme med nogle præciseringer på EED i dag. I går fik vi fremlæggelsen af Energy Performance and Building Directive (EPBD, direktiv om bygningers energimæssige ydeevne), som vi også gerne vil have lov til at komme tilbage til på et senere tidspunkt. Der er mange forslag i forbindelse med renoveringsbølgen for Europa med EED, ETS (kvotehandelssystemet) og også hele finansieringen af det.

Der er ingen tvivl om, at de forslag, vi nu ser fra Kommissionen, er kalibreret, så de arbejder ind i hinanden. Det var også tydeligt, at der i EPBD'en bliver taget hensyn til Østeuropa i nogle af tingene. Jeg har fulgt med i EU-politik i mange år, og det her er den grønneste Kommission, jeg har set indtil nu. Derfor er der nogle ting, vi vil understrege i dag.

Man taler meget om havvindmøllepark 2, energirør og power-to-x. Jeg er fuldstændig enig i hele den grønne udbygning – gerne så meget som overhovedet muligt, så hurtigt som muligt og også gerne elektrificering. Efter 10 år i Bruxelles vil jeg dog pege på princippet om energieffektivitet først – vi kan ikke komme i mål med Parisaftalen uden energieffektivitet. På IEA's Sustainable Development Scenario fra 2020 kan vi se, at energieffektivitet og vedvarende energi skal fylde nogenlunde lige meget. Jeg kan godt være lidt bekymret for, om der er nok fokus på det, jeg kalder energieffektivitet og bekæmpelse af energispild, hvis vi skal være grønt foregangsland. Den grønneste energi er den energi, vi ikke bruger, og der er stadig masser af lavthængende frugter på det område.

Vi kan konstatere, at højere EU-klimamål vil øge den danske eksport ganske gevaldigt. EA Energi-analyse har undersøgt for Synergi, hvad det betyder, hvis vi får hævet målene til et højere niveau. Jeg glæder mig over, at klima-, energi- og forsyningsministeren har meldt ud med mål på 40 pct., men jeg så gerne, at det var et bindende mål. I EU-regi ved vi, at bindende mål fører til resultater.

Vi har jo haft et mål på 32,5 pct. for energieffektivitet. Det er klart, at når man flytter CO₂-mål fra 40 til 55 pct., skal der naturligvis også rykkes på dette område. Kommissionen har rykket noget af vejen, men jeg er glad for, at ministeren rykker sig til 40 pct. Ministeren glemmer bare at sige, at han også skal slås for bindende mål. Europaudvalget kan sige det til ministeren og give ham et godt og skarpt mandat, når han tager til Bruxelles, for vi ved, at det vil betyde en eksport på 100 mia. kr. ud

af Danmark frem til 2030, hvis vi kunne øge energieffektiviteten op til 40 pct. Der er desuden 15.000 arbejdspladser i det. Ud over at det er godt for klimaet, er det også godt for vores forsyningssikkerhed i Europa, hvilket netop diskuteres i øjeblikket i relation til Vladimir Putin og gashanen. Man kan faktisk regne sig frem til, hvornår det ikke er nødvendigt at importere gas fra Rusland, afhængigt af hvor meget vi effektiviserer. Et virkelig stærkt klimamål på området giver masser af eksport, masser af arbejdspladser, og det er godt for det hele.

Vores anbefalinger til forhandlingerne er, at vi skal argumentere for bindende at byrdefordele 40 pct. på energieffektivitetsmålsætning. Der indgår også en forøgelse af energispareforpligtelsen fra 0,8 pct. til 1,5 pct. i forhandlingen om energieffektivitetsdirektivet. Det var faktisk Britta Thomsen fra Socialdemokratiet, der i 2010 var med til at slås for målet på 0,8 pct. Hun var på daværende tidspunkt ordfører, og jeg var skyggeordfører.

Vi må bare konstatere, at et energisparemål på 0,8 pct. er det værktøj i den europæiske værktøjskasse, der dokumenterbart har givet de største energibesparelser. Det skyldes netop, at det er bindende mål, som landene bliver målt på, og som Energistyrelsen og andre er nødt til at forholde sig til. Nu øger Kommissionen det så til 1,5 pct. Jeg tror ikke, at finansministeren umiddelbart er begejstret for det, men jeg kan berolige ham med, at Danmark faktisk med denne regering har øget vores energispareforpligtelse til 127 pct. Der er altså kun et bitte nøk tilbage. Jeg har ikke nogen tal for beskæftigelse, men det vil også betyde en gevaldig øget beskæftigelse i Europa og også hermed eksport for nogle af de danske teknologi- og rådgivningsvirksomheder, vi har i Danmark. Jeg kan kun anbefale, at man går op på 1,5 pct. i energisparemål.

Der er desuden forslag om renoveringskrav på 3 pct. af de statslige bygninger. Det var også et mål, Britta Thomsen og jeg havde helt tilbage i 2010. Det lykkedes ikke. Det blev kun de statslige bygninger, der udgør 13 pct. af bygningsmassen. Men nu er det udmeldt fra Europa-Kommissionen, og jeg tror stadig væk, at der er mulighed for det. Jeg har allerede holdt møder i Bruxelles med en række ordførere, herunder den danske ordfører Niels Fuglsang, der er hovedordfører på energieffektivitetsdirektivet. Han støtter både energisparemålet på 1,5 pct. og renoveringskravet på 3 pct. Jeg ved godt, at der er hentydninger i finanslovsaftaler og økonomiaftaler med kommuner, men hvis direktivet vedtages, skal det gennemføres. 68 pct. af vores kommunale bygninger har et dårligt energimærke. Det burde være et homerun. Og vi skal have princippet om energieffektivitet først udbredt i Danmark og resten af EU.

Det ikke hjælper noget, at vi er mindre ambitiøse end Kommissionen, hvis vi fortsat skal være øverst på podiet som grønt foregangsland. Derfor synes jeg, at Europaudvalget godt kan være lidt skarpt og sige til ministeren, at han *skal* arbejde for det. Jeg har desværre noteret mig, at regeringen i grund- og nærhedsnotatet hverken forholder sig til kravet på 1,5 pct. eller kravet på 3 pct., måske fordi man tænker sig lidt om. Jeg synes, at man skal forholde sig til det, for det kan ikke passe, at politikerne ikke lærer at tage deres egen medicin. Når vi kan opfordre borgerne til at spare på det hele, så må vi også spørge, hvorfor vi kun har fokuseret på statens bygninger, når 68 pct. af de kommunale bygninger har et dårligt energimærke. Det har vi jo, fordi det er fastsat af et EU-direktiv, men vi er ikke forpligtet til det på 3-procentsrammen.

Formanden: Tusind tak for oplægget – det er godt, at du giver plads til spørgsmål.

Katarina Ammitzbøll: Tak for et rigtig godt oplæg. Det er, som om at energieffektiviseringen kører i ét spor, og VE-udbygningen kører i et andet spor. Hvordan får vi tænkt det lidt mere sammen? Vi ser energieffektiviseringen bagudrettet på bygninger, der virkelig har behov for at blive energiforbedret. Det er jo vigtigt. Men hvordan ser I det fremadrettet, også i hele den udbygning, vi nu foretager med energi? Er det gennem sektorkobling, eller er der andet, vi også skal tage med den vej – ikke kun bagudrettet, også med det eksisterende?

Bendt Bendtsen: Energieffektiviseringen i dag drejer sig ikke kun om termostater, ROCKWOOL og vinduer. Det drejer sig i høj grad om det, vi kalder 2.0 med monitorering af bygninger, energimærker, sektorkobling og digitalisering. Der er mange forslag, som kalibreres til at passe med hinanden som tandhjul, der falder i hak. Det er meget godt, at man har store ambitioner, men nu skal vi være konkrete. Jeg mener, at Danmark i det mindste støtte bør Kommissionen i det, som er foreslået.

Kim Valentin: Tak for at I kommer her i dag og har en dialog med os. Der er jo ikke forhandlingsoplæg for sagen i dag, men det kommer der formodentlig snart. Har I tal for, hvad I mener, at det koster at forpligte 1,5 pct. og 3 pct.?

Hvad mener I om a-kraft? Jeg kan se, at I nævner a-kraft som en del af løsningen, men det kan være, at I ikke synes, at det er en del af løsningen.

Hvordan har I det egentlig med byrdefordelingen, som er på dagsordenen i dag? Er det f.eks. rimeligt, at Bulgarien har 12 pct. reduktion?

Rasmus Nordqvist: Mange tak for god gennemgang og ikke mindst også jeres anbefalinger, som vi er fuldstændig enige i. Jeg kunne godt tænke mig at høre mere om gasafhængigheden, for det synes jeg er nok så interessant. Ét er den russiske gas, men noget andet er gasinvesteringer i relation til taksonomien. Har I flere beregninger på det, eller kan I sige noget mere om, hvordan I ser energieffektiviteten i relation til, at man kan mindske afhængigheden af gas i Europa?

Bendt Bendtsen: Til Kim Valentin: Jeg har jo bemærket den debat, der var i Folketingssalen. Jeg mener, at den var meget mangelfuld, da vi diskuterede kravet om 3 pct. Udmeldingen fra Energi styrelsen var: Tænk på et tal. Og der blev sagt 15 mia. kr. over 10 år. Hvis man så siger, at der er en besparelse på 1 mia. kr. om året, så er der en halv tilbage. Hvis det, vi kalder multiple benefits, tages ind, så kan jeg sige, at det er en fantastisk investering.

Det får mig tilbage til renoveringskravet på 3 pct. og offentlige bygninger. Vi har lige fået udarbejdet en ny analyse ved Transition, hvor de har analyseret masser af kommunetal. Det er bl.a. den analyse, der viser, at 68 pct. af de kommunale bygninger har et dårligt energimærke.

Finansministeriet ser hele tiden på næste års budget. Men det viser sig faktisk, at det kunne give en energibesparelse på 428 mio. kr. pr. år, hvis kommunerne investerede 5 mia. kr. langsigtet. Det vil sige, at der er en tilbagebetalingstid på omkring 12 år på det område. Hertil kommer en meget øget indlæring i undervisningen. Vi ved, at det koster et helt skoleårs indlæring, når elever sidder i et dårligt indeklima med dårlig luft og for meget CO₂. Hvis man begynder at regne det oveni, er der faktisk rigtig gode muligheder for at lave de investeringer. Jeg er bekymret for, at man hele tiden ser fra budgetår til budgetår, frem for at se energieffektivisering og bekæmpelse af energispild som en investering. Der er jo på mange af de offentlige bygninger meget kort tilbagebetalingstid.

Til Rasmus Nordqvist: Der er faktisk regnet på, hvor meget man øger energieffektiviteten i Europa. Jeg kan ikke huske tallene nu, men jeg kan fremsende det til udvalget. EU har regnet på, at vi kan nedsætte importen af russisk gas, hver gang man øger energieffektiviteten i Europa med 1 pct. Med det, der kører i øjeblikket, ved vi jo, at de galoperende energipriser vil blive endnu større, hvis Rusland går ind i Ukraine, og hvis man vil lukke for Nord Stream 2.

Jeg synes, at energieffektiviteten mangler lidt i den sidste ende, når vi kan se, at der kommer fem bud på Thor Havvindmøllepark, og det forventes, at vinderen betaler 2,8 mia. kr. til staten. De udenlandske og danske selskaber må have en forventning om, at energiprisen holder sig på et vist niveau. Ellers kunne man ikke byde det beløb. Det viser sig også, at mange af tallene er baseret på de nuværende energipriser. Jeg nægter at tro på, at energipriserne, kommer ned på det tidligere niveau, hvor vi har set priser på Nord Pool-børsen på 20-30 øre pr. kilowatt, selv om vi får udbygget mere på vindområdet. Det kommer ikke til at ske.

Alt andet lige vil jeg mene, at det er godt, at Danmark prøver på at være frontløbere på området. Jeg kan kun anbefale udvalget at give ministeren et bredt mandat i februar 2022. Det har jeg altid selv været lykkelig for som minister, men jeg synes godt, at der kan være minimumskrav til nogle af de mandater, ministeren får, så han lægger sig i selen. Endelig håber jeg på, at vi kommer til at se de 40 pct., som ministeren selv slås for, i dansk politik også.

Formanden: Tusind tak til Bendt Bendtsen og Sofie Høyer Christensen for jeres præsentation og besøg i udvalget. Som I kunne fornemme, har det stor interesse for udvalgets medlemmer, og jeg vil takke på udvalgets vegne for, at vi kan få materialet fremsendt og eventuelt opfølgende materiale til Rasmus Nordqvist. Emnet er jo ikke på dagsordenen i dag, men det kommer nok ret snart. Man kan selvfølgelig også rejse spørgsmålet under punktet »Eventuelt«.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3841 (miljø) den 20. december 2021

EUU alm. del (21) – bilag 145 (kommenteret dagsorden)

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Jeg forelægger alle punkter til orientering.

1. Fit for 55-pakken

- *Fremskridtsrapport*
- *Politisk drøftelse*

a) Overblik over Fit for 55-pakken

Rådsmøde 3841 – bilag 1 (samlenotat side 2)

b) Forslag om revision af kvotehandelsdirektivet

KOM (2021) 0551

Rådsmøde 3841 – bilag 1 (samlenotat side 5)

KOM (2021) 0551 – bilag 4 (kopi af svar på KEF alm. del – spm. 33 om EU's forventede kvotepris i 2030)

KOM (2021) 0551 – bilag 3 (udtalelse fra Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget)
EU-note (20) – E 42 (EU-nyt af 16/7-21 om klar til 55-pakken)

EUU alm. del (21) – svar på spm. 6 (ministerens talepapir fra forelæggelse 1/10-21)

c) Forslag om revision af byrdefordelingsforordningen

KOM (2021) 0555

Rådsmøde 3841 – bilag 1 (samlenotat side 23)

KOM (2021) 0555 – svar på spm. 4 om, hvilke konsekvenser det kan have for den danske konkurrenceevne, at der stilles forskellige krav til medlemslande, fra klima-, energi- og forsyningsministeren

KOM (2021) 0555 – svar på spm. 3, om de omkostningsmæssige gevinster ifm. udvidelse af kvotehandel, fra klima-, energi- og forsyningsministeren

KOM (2021) 0555 – svar på spm. 2 om, hvordan forslaget vil påvirke sektorerne omfattet af forordningen, fra klima-, energi- og forsyningsministeren

KOM (2021) 0555 – svar på spm. 1, om revision af byrdefordelings-forordningen og de nationale reduktionsmål, fra klima-, energi- og forsyningsministeren

EU-note (20) – E 42 (EU-nyt af 16/7-21 om klar til 55-pakken)

EUU alm. del (21) – svar på spm. 6 (ministerens talepapir fra forelæggelse 1/10-21)

d) Forslag om revision af LULUCF-forordningen

KOM (2021) 0554

Rådsmøde 3841 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2021) 0554 – svar på spm. 2, om hvornår den nærmere analyse af konsekvenserne af ændring af LULUCF-forordningen er færdig, fra klima-, energi- og forsyningsministeren

KOM (2021) 0554 – svar på spm. 1, om revision af LULUCF-forordningen og den foreslåede nye "landsektor", fra klima-, energi- og forsyningsministeren

EU-note (2020-21) – E 42 (EU-nyt af 16/7-21 om klar til 55-pakken)

EUU alm. del (21) – svar på spm. 6 (ministerens talepapir fra forelæggelse 1/10-21)

e) Forslag om revision af CO2-standarder for nye personbiler og nye varevogne

KOM (2021) 0556

Rådsmøde 3841 – bilag 1 (samlenotat side 45)

EU-note (20) – E 42 (EU-nyt af 16/7-21 om klar til 55-pakken)

EUU alm. del (21) – svar på spm. 6 (ministerens talepapir fra forelæggelse 1/10-21)

f) Forslag om oprettelse af en social klimafond

KOM (2021) 0568

Rådsmøde 3841 – bilag 1 (samlenotat side 58)

KOM (2021) 0568 – svar på spm. 1, om den danske forhandlingsposition i forhold til de øvrige forslag i fit-for-55-pakken, fra finansministeren

EU-note (20) – E 42 (EU-nyt af 16/7-21 om klar til 55-pakken)

EUU alm. del (21) – svar på spm. 6 (ministerens talepapir fra forelæggelse 1/10-21)

Klima-, energi- og forsyningsministeren: På rådsmødet skal der være en horisontal drøftelse af de forslag i Fit for 55-pakken, der behandles under miljørådsformationen. Det drejer sig om EU's kvotehandelssystem, byrdefordelingsaftalen, LULUCF (arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug), CO₂-standarder for lette køretøjer og den sociale klimafond. Drøftelsen på rådsmødet forventes især at have fokus på den fremtidige håndtering af klimaforslagene, deres sammenhæng med hinanden og med de øvrige forslag i pakken.

Regeringen hilser generelt Fit for 55-pakken velkommen. Pakken bør udmøntes så ambitiøst og effektivt som muligt for at sikre, at vi når EU's klimamål i 2030 og klimaneutralitet senest i 2050.

Kvotehandelsystemet er centralt for at kunne levere en ambitiøs klimaindsats i EU. Kommissionen har foreslået en styrkelse af systemet og et nyt separat system for transport og for bygninger. Det har regeringen arbejdet hårdt for, så det er meget positivt, at Kommissionen har foreslået dette. Kvotehandelsystemet kan dog ikke stå alene, og det vil skulle understøttes af anden lovgivning på

klima- og energiområdet. Det gælder eksempelvis for sektorer som transport og energi. Regeringen er derfor meget tilfreds med, at Kommissionen har foreslået at øge kravene til person- og varebilers CO₂-udledning og foreslået en slutdato for nye fossile biler i 2035. Regeringen har i flere år arbejdet for få fastsat en udfasningsdato for fossile biler, bl.a. ved at samle en koalition af lande.

Byrdefordelingsaftalen i de ikkekvotebelagte sektorer åbnes også med pakken. Der lægges lige- som med den nuværende byrdefordelingsaftale op til et spænd på 40 pct. mellem de laveste og de højeste reduktionsmål. Regeringen ser dog gerne, at der er mest mulig konvergens i ambitionsniveauet blandt medlemsstaterne hvad angår de nationale reduktionsmål. Det vil sikre, at alle lande bidrager til at sikre klimaneutralitet i EU senest i 2050.

Jeg vil også fremhæve revisionen af LULUCF forslaget. Jord- og skovsektoren kommer med forslaget til at levere en del mere, end den gør i dag. Forslaget indeholder en række danske prioriteter, bl.a. at der etableres en landbrugssøjle for 2031. Regeringen vil ligeledes have fokus på, at den grønne omstilling i EU er både ambitiøs og socialt retfærdig. Der skal dog være en balance i tingene. Regeringen er derfor skeptisk over for forslaget om den sociale klimafond, bl.a. som følge af, at der er allerede med EU's flerårige budget og EU's genopretningsmidler er afsat et historisk højt niveau af midler til den grønne omstilling.

Endelig kan det nævnes, at behandlingen af forslagene stadig er på et indledende stadie. De fleste medlemsstater har endnu ikke fastlagt en position. Jeg forventer derfor ikke, at drøftelsen på mødet vil bringe nogen større afklaring i forhandlingerne.

Jens Rohde: Jeg må erkende, at jeg ikke har fået læst ordentligt på lektien. Jeg aner simpelthen ikke, hvad landbrugssøjlen og den sociale klimafond går ud på. Kan ministeren folde det lidt ud, så man kan forholde sig til den skepsis, som ministeren udtrykker, hvad angår den sociale klimafond? Er landbrugssøjlen relateret til ETS (kvotehandelsystemet)?

Kim Valentin: Vi har talt om byrdefordelingsforordningen nogle gange før, men jeg vil godt dvæle lidt ved, at man i samlenotatet kan se, hvordan man fordeler byrderne internt. Hvordan ser regeringen på, at Danmark er på 50 pct., og Bulgarien er på 12 pct.? Er det rimeligt, og hvor bevæger vi os hen i forhandlingerne om den del?

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Til Kim Valentin: Det er altid svært at svare på, om noget er rimeligt. Men der vil i hvert fald blive fremført en masse argumenter for, hvorfor det er tilfældet, fra de lande, som ikke er pålagt en særlig stor byrde. De kan argumentere med, at de stadig er på et niveau, hvor de har meget længere at bevæge sig, før de er i mål på den grønne omstilling, og derfor føler de, at det er rimeligt, at de skal have mere tid. Omvendt kunne man også argumentere for, at det jo heller ikke er rimeligt at straffe dem, der rent faktisk er gået forrest og har leveret. På et tidspunkt holder frugterne også op med at være lavthængende, og så er der kun de øverste tilbage. Der vil helt sikkert være stærke holdninger til rimelighedsbetragtningen både på den ene og den anden side.

Med det forbehold at vi er meget tidligt i processen, kunne man godt arbejde for at rykke lidt ved de foreslåede balancer, så dem med lavest byrdefordeling får en lidt højere. Det er vanskeligt at se, hvordan de ellers skal kunne nå at blive CO₂-neutrale i 2050. Vi gør dem i virkeligheden en bjørne-

tjeneste, hvis vi ikke underlægger dem nogen krav og byrder frem mod 2030, fordi EU som helhed jo skal være CO₂-neutral i 2050.

Til Jens Rohde: Selv om det er et åbent møde, og man skal passe på i diplomatiets ånd, er det ikke nogen hemmelighed, at der er en gruppe af lande, som kæmper hårdt for at bruge den sociale fond, hver gang der bliver diskuteret nye klimakrav. Nogle gange tager de måske ovenikøbet det spørgsmål som gidsel for at prøve at få tildelt flere midler selv. Vi synes, at de lande, der får det sværest i den grønne omstilling, også er rigeligt tilgodeset med de aftaler, der allerede er indgået om f.eks. budgettet inden for den senere tid. Der vil være god mulighed for at støtte den grønne omstilling økonomisk fra EU's side. Jeg vil også godt forholde mig skeptisk til, om det er særlig fornuftigt, at EU også bliver en økonomisk omfordelingsmekanisme i relation til sociale hensyn.

Vi er dog stadig på et meget tidligt stadie, og vi ved endnu ikke særlig meget om detaljerne for finansieringen, og hvor det præcis lægger sig. Derfor ved vi heller ikke endnu præcis, hvor vi kommer til at lægge os, men umiddelbart er det i de indledende drøftelser med en skepsis over for, om det nu også er rimeligt. I hvert fald er vi ikke dér, hvor vi synes, at det er formålstjenligt, eller jeg vil endda sige legitimt, at blive ved med at sige, at der skal uddeles flere penge, hvis man skal gøre noget. Der er sat meget store pengebeløb af, og det er altså en fælles opgave, der skal løses.

Landbrugssektorsøjlen skal i første omgang lægge selve landbrugssektoren sammen med skove og jorde. Kernen i den politiske diskussion er selvfølgelig, hvorvidt man også skal få sat en pris på udledninger fra landbrugssektoren, og der er dette under alle omstændigheder et godt første skridt.

Kim Valentin: Hvis vi skal nå reduktionsmålene i Fit for 55, vil der være nogle lavthængende frugter i nogle af de lande, som har svært ved selv at reducere noget og ikke har lyst til at reducere. I stedet kunne man kigge på landene og f.eks. i Bulgarien overveje, hvor meget de ville kunne reducere, hvis vi fælles investerede i et nyt fjernvarmesystem, hvor man gik fra træ til andet opvarmingsmateriale – nu tænker jeg bare højt, og det er ikke en idé, man skal tage med. Rundt omkring i Europa kunne man finde nogle projekter, som virkelig flyttede noget, i stedet for bare at fokusere på procenter.

Omvendt risikerer man også, med den måde man har gjort det, at man gør det sværere end nødvendigt i Danmarks tilfælde, og for den sags skyld lettere end nødvendigt andre steder. Indgår det i forhandlingerne, om der er lavthængende frugter i de enkelte lande, som de må investere i? Og så er der jo i øvrigt også midler fra EU til at følge op på de investeringer, hvis de ikke selv har pengene.

Jens Rohde: Jeg får lyst til at bestille et hornorkester og fejre ministeren, når jeg hører en socialdemokratisk minister og tilmed et tidligere medlem af den socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet udtrykke sig diplomatisk skeptisk overfor fondssocialismen. Den har det med at gribe om sig i det europæiske fællesskab, og vi kender begge to rigtig meget til det i forbindelse med de diskussioner, vi har haft gennem årene i Europa-Parlamentet. Jeg vil bare anbefale ministeren at lægge al diplomatiet til side og bekæmpe det med næb og klør. Vi er nødt til at sige til de lande, at strukturen ligger i det budget, vi har besluttet. Det skal der ikke laves alle mulige knopskydninger på, for det er en usund måde at få skabt klimaneutralitet på. Varm støtte til ministeren og støtte til

og forhåbning om, at ministeren ikke bare vil være diplomatisk, men faktisk virkelig gøre noget ud af at bekæmpe det.

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Det er rigtigt, at vi er enige om meget i den socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet, men vi er ikke fuldstændig enige om alting på tværs af lande. Ét af de spørgsmål, som vi ikke er enige om, er, i hvor høj grad EU også skal være en overbygning på velfærdsstaterne og arbejde fordelingspolitisk. Det mener vi ikke, og det mener regeringen heller ikke, og det afspejler sig selvfølgelig også i vores holdning til det spørgsmål.

Jeg har i anden sammenhæng rost Kommissionen for, at det faktisk er en ret god pakke, der hænger sammen på tværs af sektorer. Det er enormt komplekst og enormt vidtrækkende, men der er virkelig analyseret og tænkt over tingene, og det er som udgangspunkt rigtig godt. Men det bliver selvfølgelig en udfordring i forhandlingerne, når der er dele af det, som vi ikke umiddelbart støtter, for det bliver svært at tage noget ud uden at putte noget andet ind. Men forhandlingerne må vise, hvordan vi gør. I hvert fald har vi den skepsis, som jeg indledte med at redegøre for, og det gælder også for byrdefordelingen.

Det er et nulsumsspil, og hvis ét land får mere, er der et andet land, der skal have mindre. Det kalder de, der studerer international politik, relative gains. Enhver der har prøvet at forhandle noget, der kan omsættes til rigtige penge mellem staterne, f.eks. fiskekvoter, ved, hvor svært det er. Jeg tror, at der var et år, hvor fiskeriministre ikke kom hjem til jul. Det bliver også tilfældet med byrdefordelingen.

Med hensyn til hvad der er rimeligt og ikke rimeligt, vil vi nok prøve at anlægge en linje, der knytter sig mere til nogle objektive kriterier, f.eks. omkostningseffektivitet. Hvordan kan det forsvares, at lande med meget høje ambitioner i egne lande skal pålægges noget fra EU, som betyder, at andre slipper nemmere, når det i virkeligheden er dem, der har de lavest hængende frugter? Ud fra en rationalitetsbetragtning og omkostningseffektivitetsbetragtning giver det ikke særlig god mening.

Dertil kommer så det argument, at jeg simpelthen er oprigtig nervøs for, om de lande vil kunne nå det at blive neutrale senest i 2050, hvis de ikke er kommet længere i 2030. Det vil være meget uheldigt, hvis nogle lande halter så meget bagefter, når vi begynder at nærme os 2050, og. Det vil betyde, at vi enten skal se på negative emissioner i resten af Europa i en grad, som vi hidtil ikke har fundet rationelt muligt, eller – hvilket nok er mere plausibelt – at der vil ligge et enormt pres på, at EU skal funde omstillingen i de lande, som halter for langt bagefter. De vil sige, at de ikke kan nå det, og I har jo selv sat målene. Jeg tror, at vi skal prøve at undgå den stiafhængighed, der kan ligge i det.

Forhandlingerne er ikke kommet til den afgørende fase endnu. Foreløbig taler vi om det på et meget overordnet niveau, og de fleste lande er så optagede af covid-19 og de høje energipriser, at der er meget lidt appetit på at gå dybere ned i de spor. Det er både godt og skidt. Det er selvfølgelig skidt, fordi vi har travlt, men jeg synes heller ikke, at man skal være bleg for at sige, at det ikke er sikkert, at lige disse måneder med historisk høje energipriser er det helt rigtige tidspunkt at træffe disse beslutninger på. Nogle af beslutningerne i pakken som helhed kommer jo faktisk også til at presse nogle af de ret progressive lande, som normalt vil støtte en position tæt på Danmarks. Jeg frygter, at vi kan miste ret mange allierede, fordi det vil være meget svært for dem at få mandat

derhjemme for tiden, hvor de jo er ekstremt pressede af energipriserne og covid-19. Energipriser har en direkte betydning for disse ting, især det, der handler om at udvide ETS til transport og bygninger. I nogle lande frygter mange, at det kan føre til øgede priser, hvilket det jo også kan.

Kim Valentin: Er det ikke til en vis grad sådan, at den sociale klimafond bliver olien på vandet? Hvis vi er alt for hårde i filten på den del, kan det være svært at sætte nogle omkostningseffektivitetsmål på den anden del. Jeg går ud fra, at det går lidt i spænd med hinanden i forhandlingen.

Jeg har hørt, at taksonomien på en eller anden måde er afgjort, og at det kommer til at præge forhandlingerne. Jeg har ikke set noget på skrift, men måske ved ministeren det. Hvis både a-kraft og gas kommer til at være grønne investeringer, må jeg spørge ministeren, om a-kraft generelt indgår som en del af løsningen på Fit for 55? Eller er det bare Frankrig, der kan få lov til det, og derfor har man sagt ja til det, eller tager man det slet ikke op på bordet? Hvad er regeringens holdning til det?

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Kim Valentin berører meget godt nogle af de dilemmaer, der vil være, når vi reelt skal til at forhandle byrdefordeling. Det er klart, at det vil blive set i en større sammenhæng som forhandlingskapital, der ligger på bordet. Regeringen kommer selvfølgelig også tilbage til Europaudvalget med en lang række forhandlingsoplæg på mange punkter i Fit for 55-pakken, inden vi begynder at nærme os de balancer.

Den sociale fond kommer ligeledes til at indgå i den samlede balance. I den flerårige finansielle ramme er 615 mia. euro delegeret til at understøtte den grønne omstilling. Det er ikke småpenge. Det er bestemt ikke, fordi vi er imod at støtte den grønne omstilling, og det er også rigtig fint, at der er sket en omprioritering i EU's budgetter. Men vi kan ikke bare blive ved med at sige, at man skal have ekstra penge, hver gang der skal ske noget nyt grønt. Det vil vi nok stå ganske hårdt på.

Jeg har ikke hørt, at der skulle være nogen løsning på a-kraft, og det er jo velkendt, at den danske holdning er, at vi ikke synes, at a-kraft er at betragte som bæredygtigt. Dels fordi der er sikkerhedsproblemer med affaldet, dels er der ikke nogen særlig økonomisk rationel måde at gøre det på. Vi mener, at vedvarende energi er en langt bedre vej at gå med Europas kæmpe potentiale på området. Men det er jo de enkelte lande, der har beslutningskompetencen over, hvordan man fastsætter sin energisammensætning, og vi kan ikke sige til Frankrig, at de ikke må bruge a-kraft.

Kim Valentin refererer til EU's taksonomiregler, som definerer, hvornår en investering kan betragtes som grøn. Spørgsmålet er, om a-kraft skal tælle med eller ej, og den danske regering mener ikke, at det skal ikke tælle med. Men det er rigtigt, at det er en meget hård kamp, der foregår lige nu. Både energiministre og miljø- og klimaministre har haft det på dagsordenen adskillige gange. De lande, som satser meget massivt på a-kraft, og som har tænkt sig at opgradere, har selvfølgelig den holdning, at det bør tælle med, men der er også en lang række andre lande. Vi skrev under på et brev til Kommissionen om EU's syn på a-kraft sammen med fire andre lande, bl.a. Tyskland. Jeg var blevet stillet i udsigt, at de ville få flere med, og på rådsmøder er der flere, der ytrer sig i retning af den danske holdning. Men det er for tidligt at sige, hvor det ender.

Jens Rohde: Bare for at nuancere det vil jeg gerne understrege, at jeg faktisk ikke har noget imod, at der sker en strukturel omfordeling. Den er nødvendig, hvis man skal have det til at glide ned. Men det handler om oprettelsen af fonde, og derfor bruger jeg begrebet fondssocialisme. Kreativiteten rettes mod ansøgningskemaerne, og så ved vi, hvordan det går med kontrolsystemerne og

red tape, osv. Det er noget værre bøvl, som ikke fører til ret mange resultater. Jeg vil ikke anbefale, at man skaber den nødvendige omfordeling gennem fonde. Men derfor kan ministeren godt sige, at vi må kunne gøre det på en bedre strukturel måde.

Hvad a-kraft angår, fatter jeg det ikke. Tyskland har skudt sig selv grotesk meget i foden med beslutningen om at lukke a-kraft, fordi Angela Merkel skulle forhindre, at der kom en grøn ministerpræsident i Baden-Württemberg i sin tid – det lykkedes hende i øvrigt ikke. De har skudt sig i foden socialt på grund af høje energipriser og dermed større fattigdom. Folk skal have tre job for at få det til at løbe rundt. De har skudt sig selv i foden sikkerhedspolitisk og klimapolitisk. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor man fortsætter med den religiøse afvisning af a-kraft på europæisk niveau, når vi står i den situation, vi gør. Jeg hører ministeren sige, at man er nødt til at forsinke skråstreg nedskalere ambitionerne og tidsplanerne for vores CO₂-planer som følge af de højere energipriser. Det er jo vigtigt, at vi har en åben og ærlig diskussion om det, såfremt det er tilfældet.

Kim Valentin: Jeg er en af dem, der har indkaldt ministeren til samråd den 17. december 2021 i Finansudvalget om energipriserne, og det bliver spændende at have den samtale. Det vil jeg ikke bruge så meget tid på i dag. Men der udspiller sig en kamp om energiregimet i Europa, og jeg kan godt forstå, at Tyskland siger nej tak til a-kraft, for hvis de gerne vil have gas med i en forhandling med Frankrig i øjeblikket, er den rigtige måde at sige nej til a-kraft. Men jeg hører, at de har lavet en aftale i døren, hvor begge dele kommer med som grønne investeringer. Hvor er Danmark dér? Så skal vi jo forberede os på et mandat, der skal gives på et tidspunkt, for vi siger sådan set nej til begge dele, og regeringen siger nej til begge dele – i hvert fald som det ser ud i øjeblikket.

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Det lyder, som om Kim Valentin har bedre kilder end jeg om, hvordan den slags aftaler bliver lavet. Men jeg ved selvfølgelig, at det er et følsomt spørgsmål i begge lande, og det skulle ikke undre mig, om det har været på dagsordenen til det første møde mellem Olaf Scholz og Emmanuel Macron, men det bliver vi formentlig snart klogere på.

Til Jens Rohde: Jeg beder ikke om mandat til at udskyde forhandlingerne, men forsøger bare som vi har for vane her at give min ærlige vurdering af de politiske realiteter. Jeg vil vurdere, at energipriserne er en af årsagerne til, at der ikke er et særlig stort pres på, at det skal gå stærkt. Der er desværre ikke planlagt store forhandlinger i starten af 2022. Det skyldes formentlig også, at der er præsidentvalg i Frankrig, men jeg tror, at energipriserne er en ret stor årsag til berøringsangst fra nogle hovedstæders side. Det kan man se ved, at det fylder rigtig meget i diskussionerne i Bruxelles, og det fylder selvfølgelig også rigtig meget i medier og politiske debatter i stort set alle lande. Derfor er der ikke den store appetit.

Ulempen ved det er jo, at vi sådan set har ret travlt med at komme i gang med forhandlingerne, fordi de også hurtigt kan tage et par år hver for sig. Fordelen ved ikke at gå for hurtigt frem skulle måske så være, at det ville være sværere at komme igennem med det i denne situation med høje energipriser, hvis vi virkelig satte mange af de lande, der er hårdest pressede, pistolen for panden med f.eks. at udvide ETS på den korte bane. Det ligger slet ikke på mit bord at beslutte den slags. Det var bare en betragtning om, hvordan situationen er.

Jeg tror, at det er finansministeren, der vender tilbage med et forhandlingsoplæg om taksonomi, hvis der bliver behov for et nyt mandat på det område, og det er der jo nok på et tidspunkt.

Jens Rohde: Det var ikke en kritik, men faktisk en ros for at prøve at være ærlig om de faktiske forhold i jernindustrien. Jeg spurgte statsministeren om den selv samme problematik i den forløbne uge, fordi det skulle diskuteres på topmødet. Jeg tror bare, at det er ret vigtigt, at man holder sig for øje, hvad gule veste kommer af, og at man skal have befolkningerne med, hvis vi ønsker succes, som vi jo alle sammen gør med hensyn til klimaneutralitet. Der er bare en objektiv barriere, som vi er nødt til at forholde os til.

2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning vedrørende batterier og udtjente batterier, samt ophævelse af direktiv 2006/66/ EF og om ændring Forordning (EU) nr. 2019/1020

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2020) 0798

Rådsmøde 3841 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2020) 0798 – bilag 2 (kopi af svar på spm. om genanvendelse af råstoffer til nye batterier stillet i MOF)

Miljøministeren: Punktet er på rådsmødet til en politisk drøftelse af en fremskridtsrapport. Jeg har allerede præsenteret forslaget for udvalget to gange – forud for rådsmøderne i marts og juni 2021, hvor det også var på dagsordenen.

Batteriforslaget udspringer af den grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi. Formålet med forslaget er at etablere en samlet værdikæde for produktion af batterier i EU baseret på en cirkulær økonomi.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget og dets ambitioner.

Formandskabet har prioriteret sagen højt, men det er desværre ikke lykkedes at nå så langt, at vi kan vedtage en generel indstilling. Vi må derfor nøjes med en fremskridtsrapport på rådsmødet. Det er forventningen, at det kommende franske formandskab vil gå efter en generel indstilling i løbet af foråret 2022 – måske allerede på rådsmødet i marts.

Én af regeringens prioriteter har været at få udvidet hjemmelsbasen for forslaget – fra artikel 114 om det indre marked til også at omfatte artikel 192 om miljø. Det er uhensigtsmæssigt, at Kommissionens forslag alene er hjemlet i det indre marked, da det kan begrænse medlemsstaternes fleksibilitet til at bygge videre på de eksisterende nationale affaldssystemer. For at få den fornødne fleksibilitet skal affaldsbestemmelserne i forslaget have hjemmel i artikel 192 om miljø. Det ser heldigvis ud til, at vi er nået et væsentligt skridt nærmere en sådan løsning.

Rådets Juridiske Tjeneste har udtalt sig positivt over for muligheden for en dobbelthjemmel, og det er derfor grundlaget, som vi arbejder videre på nu. Set med danske briller er der derfor grund til at være tilfreds. Jeg ser frem til det videre arbejde med forslaget og forventer at forelægge forhandlingsoplæg engang til foråret – muligvis i forbindelse med rådsmødet til marts.

Kim Valentin: Konsekvensanalyse er nævnt nogle gange over det sidste års tid, og det kunne jo være aktuelt at have en konsekvensanalyse med fra Danmark, når man er i gang med forhandlingerne. For os, der ikke sidder med i forhandlingerne, er det ret vigtigt at vide, hvad konsekvenserne er for Danmark. Man har haft et helt år til at foretage en konsekvensanalyse, og det er ikke særlig tilfredsstillende, at den ikke foreligger.

Der er ret solide administrative konsekvenser for erhvervene. Hvordan vil ministeren imødekomme det? Er der allerede en dialog i gang om, hvordan man kan gøre noget ved det? Har vi et overblik over, hvor meget det kommer til at koste? Konsekvensanalysen vil sandsynligvis give nogle af de tal, og derfor er det en ret vigtig sammenhæng, da jeg går ud fra, at vi på et eller andet tidspunkt

inden for ikke så længe skal give et mandat. Jo før vi får en konsekvensanalyse, jo lettere arbejde har vi også med at overtale vores egne grupper til at give det bredest mulige mandat til ministeren.

Desuden får man nogle gange indført regler, som er ret tunge for erhvervet, og så får man en relativt lille effekt ud i den anden ende. Der kan være en risiko for, at der ikke er proportionalitet i det. Vil regeringen arbejde for at skabe et afbalanceret system uden de uforholdsmæssige administrative byrder?

Miljøministeren: Konsekvensanalysen er ikke færdig endnu, men vi arbejder på det. Jeg deler den selvfølgelig med udvalget, når den er klar. Der er mange elementer, som er til forhandling, og vi ved ikke præcis endnu, hvornår der skal forelægges forhandlingsoplæg. Vi ved, at det franske formandskab også vil være optaget af at løfte denne sag. Man kan have en formodning om, at det bliver til rådsmødet i marts 2022, men vi ved det ikke endnu.

Regeringen er optaget af proportionalitet mellem at sikre genanvendelighed af de mange sjældne metaller i batterier, som gerne skal bruges igen og igen, og de administrative konsekvenser af forslaget. Vi har været ret optagede af at sikre due diligence, altså værdikædeansvaret, og at datakrav bliver leveret hele vejen igennem værdikæden. Men vi er også optagede af, at vi for Danmarks vedkommende sikrer, at de stillede krav står mål med de forbedringer, vi får. Heldigvis er mange af de andre medlemslande også meget optagede af at få skabt den balance. Der ligger ganske rigtigt yderligere indberetningskrav til virksomhederne i forbindelse med forslaget, men vi arbejder på dels at strømline, dels at simplificere dokumentationskravene og desuden at sikre, at kravet bliver pålagt dem, der har færrest omkostninger ved at gøre det.

Kim Valentin: Kan ministeren bekræfte, at der foregår en dialog med branchen om de administrative konsekvenser?

Miljøministeren: Der er dialog med Batteriforeningen om de administrative konsekvenser, og vi har kun en interesse i at få deres bidrag. Vi arbejder desuden på at mindske de administrative konsekvenser, der følger af denne regulering, vel vidende at i og med, at vi også arbejder for en langt større elektrificering både i Danmark og i EU, giver det rigtig god mening, at vi også sikrer en større genanvendelighed af også de store batterier.

3. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: EU-jordstrategi frem til 2030 – at høste fordelene ved sund jord for mennesker, mad, natur og klima

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2021) 0699

Rådsmøde 3841 – bilag 2 (samlenotat side 16)

Miljøministeren: Punktet er på rådsmødet til udveksling af synspunkter.

Jordbunden er det eneste miljøområde, der endnu ikke er genstand for en samlet EU-regulering, og det tager Kommissionen med sin strategi nu fat om.

Kommissionen lægger op til, at der over de kommende år skal etableres en samlet politisk ramme om beskyttelsen af jordbunden. Strategien har ophæng i den grønne pagt, i biodiversitetsstrategien og i jord til bord-strategien – og den har fokus på bæredygtig forvaltning af jordbunden, og de store fordele det giver for klima, biodiversitet, sundhed og økonomi. Kommissionen annoncerer bl.a., at man inden 2023 vil fremlægge et egentligt lovgivningsforslag om jordbeskyttelse.

Jordmediet udgør en essentiel ressource, som kan levere en række vitale økosystemtjenester, herunder fødevarer og biomasse, natur og biodiversitet, rent grundvand og kulstoflagring. Det er derfor afgørende, at jordmediet forvaltes bæredygtigt.

Imidlertid er jorden i EU generelt under pres, bl.a. som følge af forurening, udpining, tørke, erosion og forsøltning. Regeringen finder det derfor væsentligt, at jorden beskyttes og forvaltes bæredygtigt på tværs af EU, og det kan derfor også være hensigtsmæssigt med en velkoordineret ramme om indsatserne. En bæredygtig jordforvaltning vil også kunne udgøre et væsentligt bidrag til løsningen på klimakrisen, biodiversitetskrisen og den grønne omstilling.

Regeringen byder derfor Kommissionens strategi velkommen som udgangspunkt for de videre drøftelser om EU's jordpolitik.

Med hensyn til de tiltag som Kommissionen annoncerer i strategien, herunder også et kommende direktivforslag, vil regeringen tage stilling til disse i takt med, at de fremlægges. I den sammenhæng er det selvfølgelig vigtigt, at Kommissionen fokuserer på de væsentligste udfordringer, og at de kommende forslag bliver balancerede, omkostningseffektive, og tager hensyn til nærhedsprincippet og til forskellighederne på tværs af EU-landene.

Afslutningsvis vil jeg meddele udvalget, at jeg på grund af covid-19-situationen herhjemme og i Bruxelles netop har besluttet, at jeg ikke selv tager ned til rådsmødet på mandag. Der er jo ikke sager på til beslutning, og Danmarks synspunkter vil derfor blive fremført af vores coreperambasador. Jeg har samtidig meddelt formandskabet, at jeg deltager i mødet, såfremt der bliver mulighed for virtuel deltagelse.

Kim Valentin: Man arbejder med en definition af et begreb, der hedder sund jord og det er lidt svært at få en klar fornemmelse af, hvad det egentlig går ud på. Det er fint nok, at man opstiller en

7-punktsplan, men der er ikke nogen jord, der kan få hak ved mere end 2 eller 3 af de punkter. Hvordan bliver noget så overhovedet til sund jord, hvis der ikke er noget, der er sund jord i dag?

Miljøministeren: Kommissionen har fremlagt sin egen strategi. Der har tidligere været tiltag fra Kommissionen på området, som ikke har været succesfulde. Kommissionen har både lagt målsætninger ind i deres strategi om, hvad de gerne vil, og forskellige pejlemærker med hensyn til, hvad det vil sige at have sund jord. Det vil selvfølgelig afhænge af, hvordan man definerer det, og i sidste ende, hvilke forslag Kommissionen kommer med. Derfor siger regeringen, at der ikke er nogen tvivl om, at jorden har en påvirkning også på de grønne mål, vi i fællesskab har i EU. Vi kommer til at tage konkret stilling til de direktiver, som Kommissionen lægger frem, men jordstrategien skal ikke behandles i Rådet, og der skal ikke vedtages rådskonklusioner.

Kim Valentin: Jeg synes, at begrebet sund jord kan være lidt svært at forstå, for hvad skal man bruge begrebet til, hvis der ikke er noget, der er sund jord? Det er bare en refleksion, som jeg synes, at ministeren skal tænke over, for der er nogle mennesker, der er beskæftiget med jord. De forstår simpelthen ikke, hvad der sker.

Miljøministeren: Jeg er opmærksom på, at begrebet sund jord kan blive opfattet lidt forskelligt. Men det er Kommissionens strategi, og det er ét af de områder, som i dag ikke er EU-reguleret. Derfor er det også vigtigt dels at forholde sig til nærhedsprincippet, dels at se på, hvordan vi mener, at jorddelen er vigtig i forbindelse med vores fælles målsætninger. Derfor har vi budt strategien velkommen, men også sagt, at vi kommer til at forholde os til de konkrete forslag, Kommissionen kommer med.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

- a) **Forslag om luftfart i EU's kvotehandelssystem og implementering af den internationale luftfartsorganisations ICAO's globale CO₂-reguleringsmekanisme, CORSIA**
KOM (2021) 0552

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Kommissionen har som led i Fit for 55-pakken også fremsat et forslag om luftfart i EU's kvotehandelssystem og implementeringen af ICAO's (den internationale luftfartsorganisation) globale CO₂-reguleringsmekanisme (CORSIA).

Med forslaget vil luftfartens gratisvoter blive gradvist udfaset. Samtidig indebærer forslaget en opdatering af anvendelsesområdet for kvotehandelssystemet og CORSIA, hvor kvotehandelssystemet anvendes på flyvninger internt i EU og EØS, mens CORSIA anvendes på flyvninger ind og ud af EU og EØS. Drøftelserne af forslaget er fortsat i sin indledende fase og de fleste EU-lande har endnu ikke fastlagt en position.

Regeringen er i gang med at analysere forslaget, og jeg vender tilbage til udvalget på et senere tidspunkt.

Kim Valentin: Der er en række forhold i høringssvarene, som man efter min mening bør tage stilling til. Der er f.eks. nogle bekymringer om logikken i at bygge oven på eksisterende direktiver og forordninger i luftfartsrelevante dele af Fit for 55-pakken. Er det med i det igangværende analysearbejde, og hvornår forventer vi, at Kommissionen har et samlet resultat af det analysearbejde? Hvad forventer regeringen at opnå ved at se på forslaget om reduktion af antallet af gratisvoter i sammenhæng med de øvrige forslag i Fit for 55?

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Vi har faktisk tidligere opfordret Kommissionen til at se på gratisvoter, så det er godt, at de har taget fat på det. Vi er ikke kommet særlig dybt i analysen endnu, men vender selvfølgelig tilbage til jer, og I er også meget velkomne til at sende skriftlige spørgsmål. Det er en temmelig kompliceret affære, men det er rigtig godt, at vi nu får set på det. På det meste af klimaområdet giver det rigtig god mening at regulere på tværs af grænserne, og det gælder i særdeleshed dette område.

Kim Valentin: Kan ministeren bekræfte, at bekymringerne i høringssvarene indgår i analysearbejdet?

Klima-, energi- og forsyningsministeren: Ja, det kan jeg godt bekræfte.

Mødet sluttede kl. 13.57.